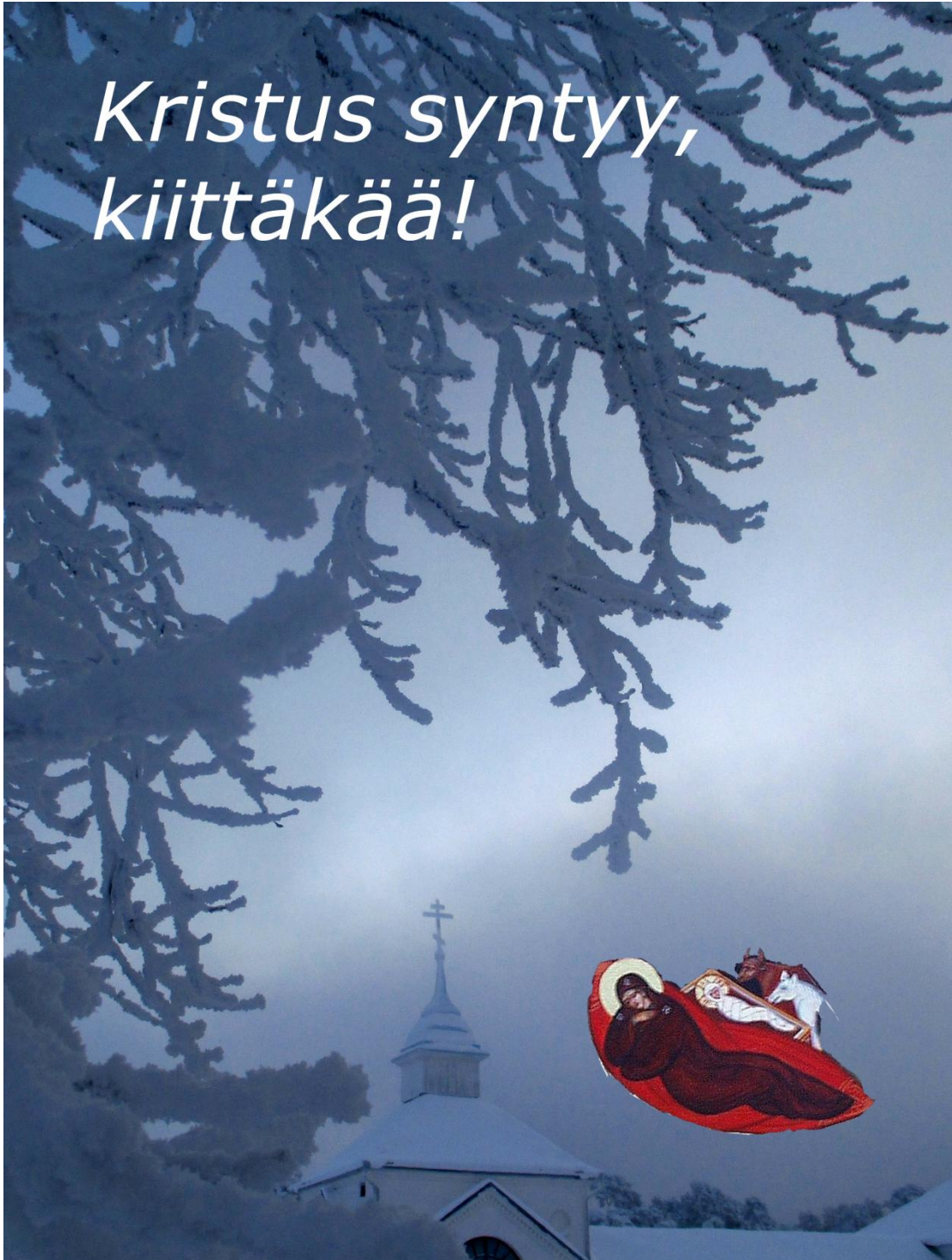

KONEVITSA RY

JÄSENTIEDOTE 3/2016

*Kristus syntyy,
kiittäkää!*

Jäsentiedote 3/2016 - Joulukuu 2016

- 3 Igumeni Aleksandrin joulutervehdys
- 4 Konevitsan luostarilla edessään kiireiset rakentamisen vuodet, *Heikki Jääskeläinen*
- 5 Konevitsa-kvartetille arkkipiispa Leon siunauskirja
- 6 Perimätietoa Jumalanäidin ilmestymisestä: Osoitus Hänen erityisestä läsnäolostaan ja Häntä kohtaan tunnetusta erityisestä kunnioituksesta, *piispa Mstislav*
- 13 "Pyhittäjä Arsenilla oli halu päästä Pyhälle Vuorelle" - Katkelma pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen elämäkerrasta. Suomennos Helena Pavinskij
- 16 Mannerheim ja Konevitsa, *Hannu Pyykkönen*
- 19 Sortanlahti – syväsatama, kauppapaikka ja portti Konevitsaan, *Kaarina Pärssinen*
- 21 "Kultaisella renkaalla" 19.-28.9.2016, *Riitta Vainikka*
- 24 Konevitsa ry:n säännöt
- 26 Vuosikokouskutsu 4.2.2017 klo 12.30
- 26 Löytyisivätkö sinulta nämä tiedotteet?
- 27 Konevitsa ry:n 25-vuotisjuhlan ohjelma 4.2.2017 klo 14
- 28 On aika hankkia vuoden 2017 seinäkalenteri

Seuraavaan tiedotteeseen 1/2017 otamme mielellämme juttuja Konevitsaan liittyvistä aiheista ja kokemuksista 8.2. mennessä osoitteeseen heijaa@saunalahti.fi .

Toimitus ja taitto Heikki Jääskeläinen. Kuvat Konevitsan kävijät. Kansikuva Anna Voskresenskaja. Paino Kopio Niini / Tyylipaino, Helsinki, 2016

KONEVITSA RY:N HALLITUS 2016

Heikki Jääskeläinen, puheenjohtaja

Soittajantie 3 L 85,
00420 Helsinki
045 8551885
heijaa@saunalahti.fi

Jarmo Ihalainen, sihteeri ja taloudenhoi- taja

Kauppakatu 19 C 18,
78200 Varkaus
040 747 5200
jarmo.ihalainen@ektenia.fi

Kirsi Fahler

Merivalkama 20 A 16,
02320 Espoo
040 744 6536
k.fahler@gmail.com

Anastasia Injushina

Suokalliontie 7,
01120 Västerskog
050 581 7972

anastasia.injushina@springlightmusic.com

Veikko Muuronen, varapuheenjohtaja

Kivitaskunkatu 7,
53950 Lappeenranta
0400 865 814
veikko.muuronen@pp.inet.fi

Hannele Rannisto

Aunessalmenkatu 2,
34240 Kämenniemi
040 700 9949
hannele.rannisto@kolumbus.fi

Asta Rosenström- Fortelius

Punahilkantie 2 A 1,
00820 Helsinki
044 31 33 40
asta.rosenstrom@gmail.com

*Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme,
koitti maailmalle tiedon valkeus, sillä siitä tähtien
palvelijat tähden kautta oppivat kumartamaan Sinua,
vanhurskauden Aurinkoa, ja tuntemaan Sinut, Koiton
korkeudesta. Herra, kunnia olkoon Sinulle.*

(Kristuksen syntymäjuhlan tropari)

Rakkaat Ystävät!

Taas on vuosi vierähtänyt ja valmistaudumme jälleen Kristuksen syntymäjuhlaan. Vuodesta vuoteen Kristus-lapsi syntyy meille tuoden iloa ja valoa talven pimeyteen. Sydämemme täyttyvät lämmöllä ja me itse kukin voimme jakaa sitä läheisillemme ja ystävillemme.

Tätä juhlamieltä haluan jakaa kanssanne, Konevitsa ry:n jäsenet ja ystävät.

Konevitsan luostarin, sen veljestön ja omasta puolestani tervehdin teitä kaikkia juhlasanomalla "Kristus syntyy - kiittäkää". Toivottavasti osaamme kiittää Jumalaa kaikista Hänen hyvistä teoistaan.

Toivotan kaikille riemullista Kristuksen syntymäjuhlaa!

Hyvää Joulua ja Jumalan siunaamaa Uutta Vuotta!

Igumeni Aleksandr

Konevitsa ry:n hallitustyöskentelyyn osallistuvia Joroisten Kataisissa. Vasemmalta Marja Rautava, Anastasia Injushina, igumeni Aleksandr, Helena Pavinskij, Kirsi Fahler, Jarmo Ihalainen ja Asta Rosenström-Fortelius. Kuva Heikki Jääskeläinen.

Konevitsan luostarilla edessään kiireiset rakentamisen vuodet

Igumeni **Aleksandrilla** oli uutisia Konevitsa ry:n hallitukselle, joka piti kokouksensa Joroisissa 22. lokakuuta, ja Varkauden ortodoksisen seurakunnan kirkkolounaalle kokoontuneille.

- Konevitsan saarella on nyt 50 rakentajaa. Ensin valmistuu rakennusmiehille majoitusrakennus. Kivihotellissa työt ovat jo alkaneet. Ulkoseinät entisöidään, sisätilat rakennetaan kaikki uusiksi.

Konevitsan luostari, Leningradin alueen hallinto ja energiayhtiö Rosneft ovat solmineet nelivuotisen kolmikantasopimuksen luostarin ja lähialueiden, Konevitsan ja Sortanlahden kehittämiseksi.

- Kahden vuoden päästä vietämme luostarin 625-vuotisjuhlaa kunnostetussa yläkirikossa ja voimme majoittaa pyhiinvaeltajia kivihotelliin. Vieraita pääsevät saareen uusilla laivoilla ja jälleen liikennöivällä Kone-

vets-aluksella, Tällaisesta emme olisi uskaltaneet edes uneksia vielä muutama kuukausi sitten, sanoi igumeni Aleksandr.

Igumeni suhtautuu yllättäviin tulevaisuudennäkömiin innostuneesti mutta myös pidättyvän realistisesti. Hän sanoi, että nyt meille rakennetaan paratiisia, mutta paratiisi voi olla ihmiselle turmiollinenkin.

Suunnitelmaan kuuluu vetää Laatokan pohjaa pitkin kulkeva sähkökaapeli mantereelta saareen ja järjestää vesihuolto porakaivoinen ja puhdistamoineen. Kun sekä mantereeseen että saaren laiturit uudistetaan, on koko infrastruktuuri kerralla uudistunut.

Punatiilisestä, entisestä suomalaisten pyhiinvaeltajien majoitusrakennuksesta tulee pyhiinvaellusjaoston isännöimä pyhiinvaelluskeskus. Vieraita palvelee myös Sortanlahden rakennettava hotelli.

Parhaimmillaan saassa hyörii 130 rakennustyöntekijää. Heidän majoitusrakennuksensa nykyisen heinäladon ja sahan välissä jää töiden jälkeen luostarin käyttöön.

Yllättävä hyppy uuteen aikaan merkitsee myös sitä, että saarelle tulee nykyistä enemmän pyhiinvaeltajia.

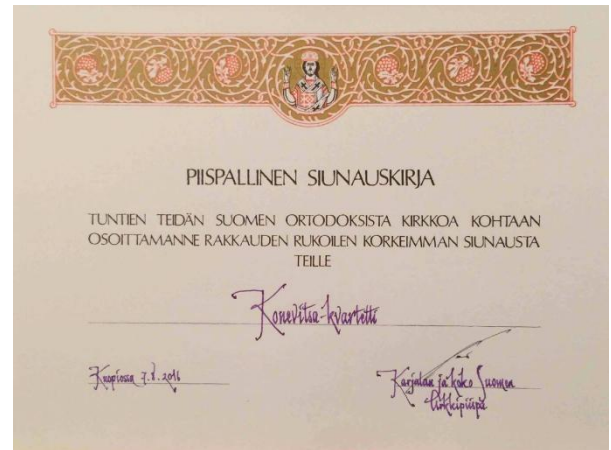
- Mahdollista on, että kaiken tämän jälkeen pyhiinvaeltajien ja turistien määrää pitää rajoittaaakin. Luontoa pitää suojella ja luostarin rauhaa varjella. Luostari on ennen kaikkea rukouksen paikka ja yhteisö, muistutti igumeni Aleksandr.

Kaikkea tätä edelsi presidentti Vladimir Putinin yllätysvierailu Konevitsassa 12. heinäkuuta, minkä jälkeen valtiojohtoisen Rosneftin johtoa kävi tutustumassa luostariin. Rakennus- ja entisöintitöiden suunnittelut lähtivät liikkeelle 14. elokuuta allekirjoitetulla sopimuksella.

Kaikesta tästä igumeni Aleksandr kertoi myös Varkauden seurakuntalounaalla. Konevitsa ry:n hallituksen ohjelmaan Keski-Savossa kuuluivat myös liturgiat Pyhän Georgios voittajan tsasounassa Joroisissa ja Kristuksen taivaaseen astumisen kirkossa Varkaudessa. (HJ)

Työn jälkiä kivihotellilla.

KONEVITSA-KVARTETILLE ARKKIPIISPA LEON SIUNAUSKIRJA

Konevitsa-kvartetti perustettiin vuonna 1992, kun Pietarin konservatorion neljä nuorta muusikkoa ryhtyivät kesäisin laulamaan Konevitsan luostarin kirkossa.

Konevitsa-kvartetti on osallistunut merkittäviin festivaaleihin mm. Venäjällä, Englannissa, Yhdysvalloissa, Italiassa ja Skandinaviassa, viimeksi marraskuussa Shanghaisissa, Kiinassa.

Kuoroa johtaa **Igor Dmitriev**.

Vuosittain kvartetti on tehnyt konserttikiertueen Suomeen ja useana kesänä ja jouluna konsertoinut Uuden Valamon luostarissa Heinävedellä ja avustanut jumalanpalveluksissa.

Joulukonsertteja 2.-25. 12.

Konevitsa-kvartetin joulunajan 2016 kiertueen Suomen paikkakunnat ja ajat löytyvät mm. yhdistyksemme etusivulta osoitteesta www.konevitsary.fi.

Pyhän Georgios voittajan tsasounassa Joroisissa ovat konsertit to 22.12. klo 18.30 ja pe 23.12. klo 18.30 sekä liturgia la 24.12. klo 9. Näihin konsertteihin lippuja voi varata osoitteesta info@stgeorge.fi. Lisätietoja <http://stgeorge.fi>.

**PERIMÄTIETOA JUMALANÄIDIN
ILMESTYMISESTÄ:**

**OSOITUS HÄNEN ERITYISESTÄ
LÄSNÄOLOSTAAN
JA HÄNTÄ KOHTAAN
TUNNETUSTA ERITYISESTÄ
KUNNIOITUKSESTA**

*Piispa Mstislavin esitelmä 14.10.2016 Helsingissä Jumalansynnyttäjän suoje-
luksen VII kansainvälisessä konferenssissa «Athos, Pyhä Vuori - kaikkein py-
himmän Jumalansynnyttäjän arpaosa» Puheenjohtajana mitrarovasti Viktor
Lytik ja tulkkina Marina Latsinov*

Yhdessä Athoksen Pyhän Paavalin luos-
tarin käsikirjoituksessa esitetään peri-
mätieto siitä, miten pyhät apostolit
heittivät arpaa siitä, minne kenenkin
heistä piti lähteä julistamaan Evanke-
liumia. Perimätiedon mukaan kaikkein
pyhimmälle Jumalanäidillekin lankesi
arpaosa: hänen piti julistaa Evanke-
liumia Iberiassa, nykyisessä Gruusias-
sa, Georgiassa, ja hän alkoi iloiten
hankkiutua matkaan. Mutta Jumalan
enkeli ilmestyi Marialle ja esti häntä
toteuttamasta tätä aiettaan sanoen,
että hänen piti ensin toimia toisaalla ja
*lähteä maahan, jonka Jumala hänelle
oli osoittava.*

Tämä siunattu maa, jonne Jumala Itse
lähetti Lihaksitulleen Sanansa kaikkein
puhtaimman Äidin julistamaan Evanke-

liumia, oli Athoksen vuori, Kreikan poh-
joisosassa sijaitseva niemimaa. Nämä
epätavalliset olosuhteet, julistamaan
Evankeliumia, herättävät ihmetystä ja
ovat samalla osoitus Athoksen vuoren
erityisestä merkityksestä ihmiskunnan
historiassa.

Jumalalle oli Viisaudessaan otollista toteuttaa Kaitselmuksensa seuraavalla tavalla. Perimätiedon mukaan Maria lähti pyhän apostolin ja ottopoikansa Johannes Teologin kanssa laivalla kohti Kyproksen saarta ilmoittaakseen apostolien arvanheiton tulokset Herran kuolleista herättämälle hurskaalle Lasaruselle, joka pelkäsi juutalaisten kosta eikä sen tähden itse ollut rohjennut tulla Jerusalemiin. Laiva joutui kovaan myrskyyn, joka vei sen kohti Athoksen niemimaan rannikkoa.

On merkillepantavaa, että aivan kuten pyhä apostoli Paavali joutui vastoin omaa tahtoaan saarnaamaan Maltalle (Apt. 27:39-28:10), kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjäkään ei aluksi aikoinut mennä Athokselle, vaan maahan, jonka Jumala Itse oli hänelle osoittanut. Hänkin joutui myrskyn tähden aivan toiseen paikkaan. Tällä tavoin Jumala johdattaa jokaisen Hänen tahtonsa alistuvan ihmisen paikkoihin, joita hän ei ollut aikaisemmin edes ajatellut, ja tekemään hyviä tekoja ihmisille, joiden olemassaolosta hänellä ei aikaisemmin ollut aavistustakaan. Me emme voi myöskään olla havaitsematta, miten Jumalan Kaitselmus toimii peiteltysti: Neitsyt, *kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi*, ei saavuttanut kohdetta, jossa hänen piti Jumalan tahdosta julistaa Evankeliumia, mitenkään miellyttävissä merkeissä eikä tuulten pullistamin purjein, vaan myrskyisällä merellä tilanteessa, joka nykyajan pelkurimaisesta ja mukavuu-denhaluisesta ihmisestä olisi heti tuntunut vaaralliselta ja jota hän olisi varmaankin saman tien pitänyt Jumalan rangaistuksena.

Sama teksti kertoo, että Athoksen

vuori, jossa nykyään sijaitsee maailmankuulu luostaritasavalta, oli esikristillisellä ajalla ollut aivan yhtä kuuluisa pakanallinen ja okkulttinen keskus. Tekstin kirjoittaja sanoo: *Vuori oli täynnä epäjumalia, sillä siellä oli Apollonin temppeli ja ennustajia ja velhoja...* Athoksen niemimaalle tuli paljon ihmisiä, jotka tahtoivat päästä salaiseen tai näkyvään yhteyteen tuonpuoleisten pahuuden voimien kanssa, saada niiltä tukea, kuulla oraakkelin ennustuksia, tuoda uhri- lahjoja pakanalliselle epäjumalalle Apollonille ja osoittaa sille kunnioitustaan: *Tuo paikka oli helleenien hallussa ja heitä tuli kaikkialta osoittamaan kunnioitustaan epäjumalille ja kuulemaan oraakkelin ennustuksia*, kirjoittaja mainitsee.

Kun kaikkein puhtaimman Neitseen ja pyhän apostoli Johanneksen laiva pääsi Athos-vuoren rantaan, pakanat kuulivat yllätyksekseen kaikkien vuorella sijainneiden epäjumalien huutavan kovalla äänellä: *Lähtekää alas vuorelta kaikki Apollonin eksyttämät ihmiset... ja ottakaa vastaan Maria, suuren Jumalan Jeesuksen äiti.*

Totellen kuulemaansa käskyä monet pakanat kiiruhtivat saman tien satamaan, jonne kokoontui paljon kansaa vastaanottamaan Jumalan synnyttynyttä Neitsyttä. Perimätiedon mukaan pakanat tervehtivät häntä, *kantoivat hänet keskelle väkijoukkoa ja kyselivät häneltä, kuinka hän oli synnyttänyt Jumalan.* Heidän kiinnostuksensa oli sekoitus kreikkalaisilla pakanoille tyypillisiä piirteitä: uteliaisuutta, joutilaisuutta ja ylenmääräistä taipumusta mystisyyteen. Samalla tavoin heitä kuvataan Apostolien teoissa: siinä ker-

rotaan, kuinka he kyselivät pyhältä apostoli Paavalilta uskosta: *He veivät hänet mukanaan Areiopagille ja sanoivat: "Saisimmeko tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat? Me olemme kuulleet sinun puhuvan perin outoja asioita. Mistä oikein on kysymys? Sen me haluaisimme tietää."* Ateenalaiset samoin kuin kaupungissa asuvat muukalaisetkin olivat näet tavattoman kiinnostuneita kaikista uusista asioista ja puheenaiheista (Apt. 17:19-21). Mutta kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä avasi suunsa ja salli heidän kuulla hänen julistavan ilosanomaa. *Kun hän julisti heille Kristuksesta, sanotaan perimätiedossa, he lankesivat maahan ja kumarsivat Herraa Jeesusta Kristusta.*

Tässä kertomuksessa kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä esiintyy hyvin epätavallisessa roolissa - hän julistaa evankeliumia pakanoille. Pyhät apostolit olivat Herran Jeesuksen Kristuksen valitsemia ja Hänen tekojensa ja ristin kilvoituksensa silminnäkijöitä, ja Pyhä Henki innoitti heitä saarnaamaan, mutta kaikesta huolimatta he kertoivat Jumalan lihaksitulon mysteeristä sivustakatsojan tavoin. Kaikkein puhtain Neitsyt puolestaan puhui itsestään ja omasta jumalallisesta Pojastaan. Hänen julistuksensa oli sitäkin voimallisempaa, sillä hän itse oli kuulijoilleen nöyryyden ja rakkauden elävänä esimerkkinä.

Kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän julistus Athoksella sai ihmeitä aikaan. Demonit pakenivat häpeällisesti Athos-vuorelta. Apollonin temppeli jäi tyhjilleen. Monet ihmiset, jotka olivat aikoneet pyytää saastaisia henkiä enustamaan heille maallisista turhuuksista, haureudesta, vatsanpalsonnasta

Athos-vuori, Jumalanäidin puutarha.

ja ylpeydestä, omaksuivat Athoksella uskon maailman Vapahtajaan, Jumalilhmiseen Jeesukseen Kristukseen ja palasivat kotiinsa. Kuka apostoleista saavutti sellaisia tuloksia? Näin voimallisesta julistuksesta voimme lukea vain Evankeliumissa. Herran Jeesuksen Kristuksen sanat *Totisesti, totisesti: joka uskoo Minuun, on tekevä sellaisia tekoja kuin Minä teen, ja vielä suurempiakin* (Joh. 14:12) kävivät toteen runsain mitoin kaikkein puhtaimmassa Jumalanäidissä.

Nähdessään, että pakanat uskoivat Evankeliumiin, kaikkein pyhin Neitsyt

riemuitsi hengessään ja sanoi: *Katso, tämä on minun arpaosani Pojaltani ja Jumalaitani. Jumalan armo tulkoon tämän paikan osaksi ja niille, jotka uskossa ja pelvossa noudattavat minun Poikani käskyjä. Vähäisellä vaivannäöllä he saavat runsain mitoin kaikkea maan päällä ja elämän taivaissa ja minun Poikani laupeus pysyy tämän paikan yllä ja täällä olevien keskuudessa aina aikojen loppuun saakka, ja minä puolustan tätä paikkaa täällä kilvoittelevia Poikani edessä.*

Noista ajoista lähtien Athoksen Pyhää vuorta on pidetty kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän arpaosana. Vain perimätiedon perusteella olemme saaneet tietää, että tämä vuori oli ollut ennustajien, loihitijoiden ja muiden pakanoiden käytössä. Tämä vuori on jo kauan sitten muuttunut pyhäksi ja siellä on jo vuosisatojen ajan ollut luostareita, joissa pyhät miehet kilvoittelevat hurskaudessa. Emme voi täysin varmasti tietää, voidaanko mainitsemaamme perimätietoa pitää luotettavana vai pitäisikö meidän otaksua, että joku oli joskus myöhemmin keksinyt siinä mainitut yksityiskohtat Apostolien teoissa mainittujen episodien mukaisesti. Esimerkiksi Eusebios Kesarealainen ei Kirkkohistoriassaan mainitse Jumalanäidin arpaosaa, vaikka hän kertoo yksityiskohtaisesti, minne kukin apostoleista oli arvalla valittu saarnaamaan.

Mutta Kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän erityinen läsnäolo Athoksen pyhällä vuorella ja hänen näkymättömän huolenpitonsa siellä kilvoittelevista munkeista on hengellinen tosiseikka, ja suhteessa siihen kysymys perimä-

tiedon alkuperästä on toisarvoinen. Etenkin, kun maailmassa on muitakin paikkoja, joita Jumalanäiti on kunnioittanut erityisellä läsnäolollaan - ja niissä on aivan samaan tapaan omat perimätietonsa Jumalanäidistä.

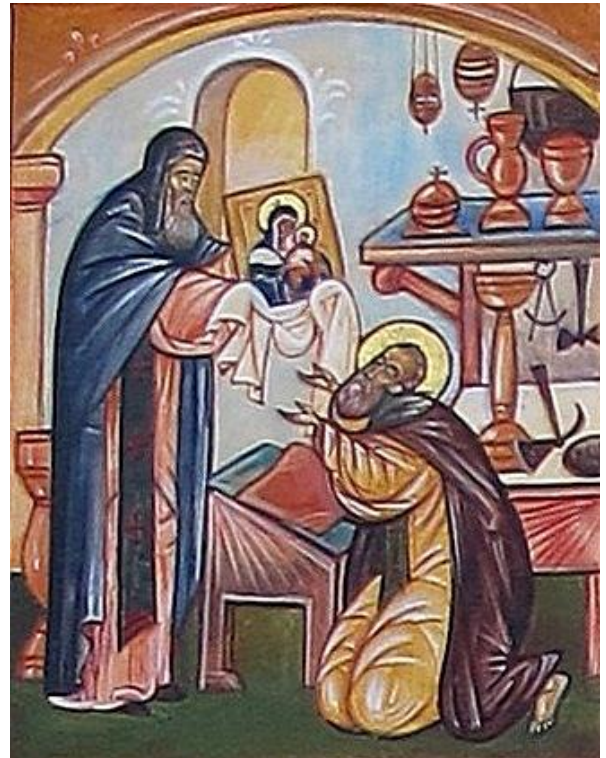
Sellaisia paikkoja on myös Pohjois-Venäjällä. Kertomukset niistä heijastavat tietyin osin yksityiskohtia Jumalanäidin julistuksesta Athoksella.

Esimerkiksi Venäjän Thebaidan helmeä, Valamon Kristuksen kirkastumisen munkkiluostaria, pidetään aivan oikeutetusti yhtenä Venäjän munkkilaisuuden legendaarisena paikkana, jonka monilukuiset kilvoittelijasukupolvet ovat hengellisellä aherruksellaan pyhitäneet. Pyhä vanhurskas Johannes Kronstadtilainen on sanonut: *Valamossa voidaan toimittaa liturgia jokaisen kiven päällä.* Valamo on nykyään kaikille meistä pyhä saari ja munkkilaisuuden keskus, mutta aivan kuten Athoksellakin, tähän liittyy puolittain unohduksiin jäänyt perimätieto siitä, että esikristillisellä ajalla pakanallisen Veles-tai Perun-jumalan tärkein temppeli oli sijainnut Valamossa. Joidenkin tutkijoiden mielestä tähän viittaa esimerkiksi Valamo-sanan suomalais-ugrilainen etymologia: se tarkoittaisi Velesin maata tai Velesille pyhitettyä paikkaa. Tämän paikan metamorfoosista meidän on kiittäminen suurta joukkoa maailmalle tuntemattomaksi jääneitä rukoilijoita ja paastoajia ja heidän hengellistä taisteluaan pahuuden voimia vastaan.

Monien Pohjois-Venäjän luostarien historia alkaa siitä, että niiden perustajat siunattiin kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän ihmeitätekevillä ikoneilla tai siitä, että he rakensivat pyhiä kirk-

Zosima ja Savvati Solovetsiläiset.

Hilandronionin luostarin igumeni ojentaa Akatistos-ikonin Arseni Konevitsalaiselle. Yksityiskohta Ulla Vaajakallion maalaamasta Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin elämäkertakonista.

Rukouskynttilät syttyvät Valamon Jumalanäidin ikonin edessä Laatokan Valamossa.

koja Jumalansynnyttäjän juhlapäivien kunniaksi. Yksi ensimmäisiä kirkkoja, joita pyhittäjät Zosima ja Savvati rakensivat Solovetskin saarille, oli pyhitetty kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän kuolinuneen nukkumisen muistolle.

Konevitsan luostarin perustaja, pyhittäjä Arseni Konevitsalainen, joka oli syntyisin Suur-Novgorodista, kilvoitteli pitkän aikaa Athoksen pyhällä vuorella ja sai Hilandarin luostarin igumenilta kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän Akatistos-ikonin, jonka hän toi mukanaan Konevitsaan. Valamon historiaan kuuluu myös Valamon oma ihmeitätekevä kaikkein pyhimmän Jumalansynnyttäjän Valamolainen ikoni. Nykyään se on Suomessa Uuden Valamon

Pyhtitsan luostarin seinäfreskossa on kuvattu paimenet löytämänsä Jumalanäidin kuolonuneen nukkumisen ikonin luona ja pyhä Johannes Kronstadtilainen

luostarissa. Tätä luetteloa voitaisiin jatkaa pidemmällekin.

Yksi paikoista, joka on kiinteästi sidoksissa Jumalansynnyttäjään ja josta löydämme paljon perimätietoa Jumalansynnyttäjän erityisestä läsnäolosta, on kiistatta Pyhtitsan Jumalansynnyttäjän kuolinuneen nukkumisen nunnaluostari. Sana Pyhtitsa perustuu virolaiseen sanaan *pyhä paikka*. Tämä nimi annettiin Kuremäen (suomeksi "Kurki-en kylä") kylän mäkeä, jolle Jumalanäiti ilmestyi 1500-luvun lopulla. Hän osoitti paimenille paikan, josta he löysivät ihmeitätekevän Jumalansynnyttäjän kuolinuneen nukkumisen ikonin.

Jumalansynnyttäjää kunnioitettiin Kuremäellä niin paljon, että mäkeä, jolla Jumalansynnyttäjä oli ilmestyy-

nyt, alettiin kutsua Jumalansynnyttäjän mäeksi.

Jumalansynnyttäjän kuolinuneen nukkumisen juhlan yönä mäki kylpi valossa: se oli täynnä pyhiinvaeltajien palavia kynttilöitä. Tuhannet uskavaiset kiiruhtivat sinne.

Pyhä vanhurskas Johannes Kronstadtilainen, joka otti aktiivisesti osaa Pyhtitsan luostarin rakentamiseen ja ohjasi sen kilvoittelijoita, on sanonut Pyhtitsasta näin: *Suudelkaa tätä maata, sillä Jumalanäiti on siunannut sen käydessään täällä*. Jumalansynnyttäjän ilmestyminen Kuremäelle, jonka alapuolella pulppuaa Jumalanäidin pyhittäjä lähde, on kuvattu Pyhtitsan ihmeitätekevään ikoniin nimeltä *Lähteellä*. Pyhä vanhurskas Johannes rukoili

sen edessä ja Jumalansynnyttäjä ilmestyi hänelle unessa. Hän muisteli tapausta näin: *...Minulla oli onni nähdä Taivasten Valtiatar unessa kasvoista kasvoihin ja kuulla hänen suloinen äänensä: "Voi teitä rakkaita taivaallisen Isän lapsia". Samalla tunsin oman kelvottomuuteni, kun katselin vavisten Jumalanäidin puhtaimpia kasvoja ja ajattelin: "Kunpa Taivasten Valtiatar ei vihoissaan työntäisi minua luotaan!" Oi hänen pyhimpiä ja puhtaimpia kasvojaan, hänellä oli siniset, nöyrät, levolliset, suurenmoiset, jumalalliset ja hyvyttä säteilevät silmät! Oi ihmeelliset silmät! Minä en koskaan unohda teitä!*

Siunatessaan hengellisiä tyttäriään kilvoittelemaan Pyhtitsan luostariin pyhä vanhurskas Johannes Kronstadtilainen sanoi heille: *Menkää Pyhtitsaan, sieltä on vain kolme askelmaa Taivasten valtakuntaan.*

Kussakin tapauksessa Kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä innoitti ilmestyksellään tavallisia ihmisiä ja kilvoittelijoita astumaan kilvoituksen tielle, jotta he voisivat hengellisen kirkastumisen kautta muuttaa jokaisen ihmisen ja koko yhteiskunnan elämän. Jumalansynnyttäjä puolestaan auttoi äidillisellä huolenpidollaan tätä ahdasta polkua vaeltavia ja lohdutti heitä murheiden kohdatessa. Kun kristillisen kilvoituksen armontäyteiset hedelmät muuttuivat näkyviksi ja ravitsivat monia, kilvoituspaikoista tuli pyhiinvaelluskohteita ja niiden Jumalanäidille omistettuja kirkkoja kaunistettiin kaikin mahdollisin tavoin. Ja Jumalanäidin avusta ortodoksisille kristityille alettiin kertoa muille. Tämä perimätieto on välitetty sukupolvelta toiselle.

Luennoitsija Tihvinän ja Lotinanpellon piispa Mstislav toimi Konevitsan luostarin johtajana 1999-2001

Kirjallisuutta

Skazanie o svjatoj gore Afonstsej, kako byst' v zrebij presvjatej vладыtsitsi nasej Bogoroditsi, i kako svjataja gora naretse-se iv perivol ee ... // *Piispa Porfiri (Uspenski)*. Istorija Afona II, Kiova 1877, s. 129-131.

Eusebios Kesarealainen. Tserkovnaja istorija.

Valaamskij Preobrazenskij monastyr' // Entsiklopeditseskij slovar' Brockhausu i Efrona. Pietari 1891 V (IX), s. 396-396.

Valaamskaja ikona Boäiej Materi // Pravoslavnaja entsiklopedija VI: Tserkovno-nautsnyj tsentr "Pravoslavnaja entsiklopedija", 2003, s. 508-510.

Komarov, E. Obitel' prepodobnogo Arsenija // Zurnal Moskovskoj Patriarhii 1991, No. 11, s.20-24.

Sv. prav. Ioann Kronstadtskij. Hristianskij smysl zizni.

Haruzin N.M. Bogoroditskaja gora v Estljandii (drevnij pamjatnik pravoslavija na Baltijskom pomor'e), Moskova 1889.

Neootsatoua M T U istorii Usoenskozo Piuhtitskozo monastyrja v 1944-1962 gg. // Vestnik PSTGU. II. Istorija Russkoj Pravoslavnoj Tserkvi. 2016/2 (69), s. 66-79.

“Pyhittäjä Arsenilla oli halu päästä Pyhälle Vuorelle”

Katkelma igumeni Varmilaamin 1550-luvulla kirjoittamasta pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen elämäkerasta. Suomennos Helena Pavinskij.

Hilandrionin luostari nykyisellään.

Pyhittäjä Arsenilla oli halu päästä Pyhälle Vuorelle (Athokselle), ja hän mietti sitä, miten päästä sinne. Siihen aikaan saapuivat munkit Pyhältä Vuorelta Suureen Novgorodiin. Kuullessaan tämän, autuas Arseni ilahtui ja halusi tavata heidät ja saada siunauksen. Kun autuas saapui heidän luokseen, kumarsi hän heille maahan asti. He, nähdessään hä-

nen nöyryytensä, ihmettelivät ja siunassivat hänet ja tervehtivät häntä Kristuksessa, kuten se on tapana munkeilla. Sitten rukoiltuaan, he istuutuivat ja autuas Arseni alkoi nöyrästi kysellä heiltä, miten pyhät isät elävät Pyhällä Vuorella. He kertoivat hänelle kaiken järjestelmällisesti Pyhästä Vuoresta ja siellä elävistä pyhistä isistä. Hänen rak-

kautensa syttyi vielä enemmän ja hän kertoi heille halustaan ja pyysi heitä ottamaan hänet matkakumppaniksi. Vieraat ilolla lupasivat ottaa hänet mukaansa. Autuas ilahtui siitä, että tulee saamaan haluamansa. Hän menee igumenin luokse, jotta tämä siunaisi hänet lähtemään Pyhälle Vuorelle. Pitkän aikaa igumeni ei suostunut päästämään häntä lähtemään hänen hyvän elämänsä ja nöyryytensä ja kuuliaisuutensa vuoksi. Hän oli sitä mieltä, ettei kannattaisi päästää Arsenia lähtemään. Arseni uudelleen pitkään rukoili igumenia. Igumenilla ei riittänyt voimia kieltää hänen rukouksiaan, hän myöntyi autuaan pyyntöihin ja päästi hänet siunauksen kera. Arseni, saatuaan igumenin siunauksen, lähti Pyhälle Vuorelle yhdessä Pyhän Vuoren munkkien kanssa, kiittäen Jumalaa, joka auttaa pyhiään.

Hän saapui Pyhälle Vuorelle ja siellä hänet otti ystävällisesti vastaan Pyhän Vuoren igumeni Johannes ja koko veljestä. Hän suoritti tehtävänsä mielihyvin ja nöyränä. Pyhittäjä igumeni Johannes, kokeiltuaan häntä perusteellisesti ja ymmärtäen, että hän käy läpi hyvän tekemisen kilvoituksen Jumalan pelossa ja kovasti ahkeroiden, opetti häntä todelliselle pelastuksen tielle. Arseni kieltäytyi täysin omasta tahdostaan ja totteli vastaanpanematta kaikessa igumenia.

Hänet määrättiin käymään läpi kaikki luostarin tehtävät, tekemään työtä keittiössä ja leipomossa sekä suorittamaan muitakin tehtäviä yhdessä muun veljestön kanssa. Autuas Arseni ahkerasti teki sen, mitä käskettiin, oli tottelevainen hyvissä asioissa ja nöyrä. Kukaan ei pysty elämään laupiaasti ilman nöyryyttä nöyryyttämättä ensin itseään.

Niinpä hänkin omisti itsensä kokonaan Jumalan rakkaudelle, ja piti itseään viimeisenä kaikista ja huonoimpana. Hänen huulensa eivät hetkeksikään lakanneet rukoilemasta, hän valvoen ja janoten nöyryytti sydämensä, hän antautui täydellisesti Jumalan rakkaudelle, mistä sai liikutuksen lahjan. Hän vuo-datti kyynelvirtoja silmistään, rajoitti itsensä ruuassa, varjeli itseään kaikelta hyödyttömältä ja oli kaikille hyvänä esimerkkinä. Sen tähden kaikki rakastivat ja kunnioittivat häntä.

Pian tuli tietoon Arsenin ammattitaito, ja igumeni Johannes käski häntä yhdessä veljestön kanssa takomaan astioita ja kaikki luostarille tarpeellinen. Arseni suoritti annetun tehtävän laiskottelematta, antamatta itselleen rauhaa. Päivisin hän takoi sen, mitä oli käsketty, yöllä seiso i Jumalan edessä rukouksia, melkein kokonaan nukkumatta, jotta voisi ruumiinsa suistaa. Hän oli ruumiiltaan vahva. Igumeni ja veljestä nähdessään, että hän oli taitava tässä ammatissa ja tekee työtä ikäänkuin olisi ruumiiton tai ikään kuin ostettu orja, ihmettelivät hänen kärsivällisyyttään ja vielä enemmän rakastivat häntä.

Näin hän teki työtä pitkän aikaa. Hänelle ei riittänyt tehtäviä yhdeltä luostarilta ja hänelle tuotiin muistakin luostareista astioita. Hän teki ahkerasti työtä, ei ottanut maksua ja teki työtä Jumalan tähden. Monet tulivat näissä asioissa, ja hän mietti, että voisi lähteä muihin luostareihin, missä tarvitaan hänen taitoaan, jottei hänen veljestönsä häiriintyisi hänen luokseen tulevista.

Hän tuli igumeni Johanneksen luokse ja rukoili tätä, kertoen ajatuksistaan, jotta

tämä käskisi häntä lähtemään muihin luostareihin tekemään tätä työtä Jumalan tähden. Igumeni, nähdessään hänen uutteruutensa ja sen, ettei hän palkitseminen vuoksi halua tehdä työtä, vaan Jumalan hyväksi, ja saada Häneltä palkkio, siunasi hänet. Autuas Arseni, saatuaan siunauksen, kiersi Pyhän Vuoren luostarit, tehden samalla tavalla työtä, kuten aikaisemminkin. Kaikilta hän saa siunauksen ja rukoukset, kuten Jumala sallii, ettei hän ilmaiseksi saisi pyhien isien siunausta, vaan kovalla työllä ja kilvoituksella. Hän eli näin kolme vuotta, tehden työtä veljestön eteen.

Oli hänellä toivomus, jos Jumala auttaa häntä, perustaa Puhtaimman Jumalansynnyttäjän syntymälle omistettu luostari, ja saada siunaus omalle luostarilleen Pyhäältä Vuorelta. Autuas Arseni tuli Pyhän Vuoren igumeni Johanneksen luokse ja kertoi toiveestaan, pyytäen tältä siunausta ja rukouksia, eikä hellittänyt halustaan. Igumeni, katsoessaan häntä selvännäkijän silmin, koska hän oli hurskas henkilö, jolla oli profetoimisen lahja, näki tulevaisuuden. Hän siunasi autuaan Arsenin ja ennusti hänelle: "Sinun käsiesi kautta Jumala rakentaa luostarin pohjoiseen maahan, ja monet ihmiset voivat pelastua siellä, ja se maa vapautetaan moneksi vuodeksi".

Paljon muutakin igumeni opetti autuaalle ja siunasi hänet. Hän antoi myöskin Arsenille mukaan Pyhimmän Jumalansynnyttäjän ikonin, jonka tänäkin päivänä kaikki voivat nähdä autuaan Arsenin luostarissa, ja jonka nimi oli Svjatogorskaja (Pyhän Vuoren Jumalanäiti) ja antoi mukaan myös Pyhän Vuoren luos-

tarisäännön. Sen jälkeen igumeni rukoi-li autuaan Arsenin puolesta sanoen: "Herra meidän Jumalamme, katso palvelijasi Arsenin puoleen! Olkoon Sinun armosi hänen päällään ja siunauksen mukanaan, ja minne hän asettuukin asumaan, olkoon siellä Pyhän Vuoren siunaus". Näin sanoessaan, hän päästi Arsenin rauhaan menemään.

Arseni, kiertäessään uudelleen luostareita ja erikseen asuvia, kertoi toiveestaan, jos Jumala auttaa häntä, perustaa luostari omaan maahansa, ja hän sai siunauksen Pyhän Vuoren kilvoittelijoilta. Saatuaan kaikilta siunauksen, lähti hän omaan maahansa ja häntä varjeli Jumalallinen armo.

Hän saapui Suureen Novgorodiin ja toi Pyhän Vuoren siunauksen. Suuren Novgorodin Skiitan - Jumalan Viisauden - piispainistuimella oli silloin arkkipiispa Johannes, joka seurasi arkkipiispa Aleksia. Autuas tuli arkkipiispan luokse ja kertoi Pyhän Vuoren siunauksesta, ja samalla itsekin rukoi häntä ja anoi siunausta Jumalan avulla perustaa tämän arkkipiispakunnassa luostari Pyhimmän Jumalansynnyttäjän syntymän kunniaksi.

Arkkipiispa siunasi Arsenin ja antoi hänelle kaiken tarpeellisen. Autuas Arseni, saatuaan siunauksen ja otettuaan kaiken tarpeellisen, rukoi Herraa Jumalaa ja Pyhintä Äitiä, jotta hänen toiveensa täyttyisi. Hän astui venheeseen ja purjehti sillä Volhov -jokea pitkin suurelle Nevo -järvelle (Laatokan järvelle), ja Jumalan avulla ja Jumalanäidin sallimuksesta saapui saarelle, jota kutsutaan Konevitsaksi.

Igumeni Mavriki ja marsalkka K.G. Mannerheim Konevitsan laiturilla 1934.

Mannerheim ja Konevitsa

Suomen marsalkka **K.G. Mannerheimin** yksityiselämä on innostanut usein tutkijoita ja kirjailijoita selvittelemään hänen salaisimpia asioitaan aina naisseikkailuja myöten. Mannerheimin suhde uskontoon on myös ollut mielenkiinnon kohteena ja monenlaisia väitteitä liikkuukin tästä aiheesta maailmalla. Ortodoksinen uskonto marsalkan elämässä on jostain syystä jäänyt vähemmälle selvitykselle, vaikka aiheesta löytyy yllättävän paljon kirjallistakin tietoa.

Mannerheimin suhde ortodoksiseen uskontoon voimistui varmasti aikana, jolloin hän palveli upseerina Venäjän tsaarin armeijassa, missä uskonnolla ja sen

riiteillä oli huomattava merkitys. Toinen samoille ajoille sijoittuva huomattavampi tutustuminen tähän hänelle alkuaan ehkä hieman vieraaseen uskontoon oli myös hänen avioliittonsa venäläisen säätyläisnaisen **Anastasia Nikolajevna Arapovan** kanssa v. 1892, sillä kuuluihan vaimo venäläisenä luonnollisestikin ortodoksiseen kirkkoon. Tuolta ajalta kerrotaan myös tarinaa, jonka mukaan Mannerheim olisi harkinnut jossain vaiheessa uskontonsa muuttamista työnsä ja vaimonsa ja ortodokseiksi kastettujen lapsiensa vuoksi.

Näistä merkittävistä elämänvaiheista joka tapauksessa johtunee, että Man-

nerheimillä näin jälkikäteenkin arvioituna lienee ollut erittäin myötämielinen suhtautuminen tähän nykyisin Suomen toiseen valtionkirkkoon. Kirjallisista lähteistä saa asiaa vahvistavia tietoja mm. Mannerheimin kiinnostuksesta karjalaisiin luostareihin ja ystävyydestä niiden johtajiin. Laatokan Karjalassa sijainneen Konevitsan luostarin johtajan, igumeni **Mavrikijn** ja Mannerheimin ystävyydestä on jäänyt jälkeen paljon mm. kirjeitä ja valokuvia.

Igumeni Mavrikij, siviilinimetään **Mihail Jefim** (s.1892, k. 1944) oli talonpoikaista säätyä oleva, kansakoulun käynyt munkki, joka aloitti luostarielämän jo v. 1910. Hän eteni munkkeuden eri asteissa pikkuhiljaa: munkiksi hän vihkiytyi v. 1918 ja munkkidiakoni hänestä tuli jo seuraavana vuonna, v. 1926 hänestä tuli pappismukki ja igumenin eli luostarin johtajan arvonimen hän sai v. 1931, kun hän oli toiminut luostarin johtajana jo toista vuotta.

Suhde marsalkka Mannerheimiin lienee alkanut jo melko varhain armeija-aikana. Hänen kerrotaan armeijassa vääpelinä ollessaan toimineen kenraali Mannerheimin taistelulähetinänä. Toisessa kirjallisessa lähteessä Suomen ortodoksisen arkkipiispan **Paavalin** kerrotaan tavanneen Konevitsassa marsalkka Mannerheim, joka tuli tapaamaan ystävänsä ja osallistui rukouspalvelukseen. Arkkipiispa kertoo kirjassa igumeni Mavrikijn palvelleen I maailmansodan aikana Mannerheimin pataljoonassa väliskärinä.

Joka tapauksessa ystävyys jatkui armeijapalveluksen jälkeenkin ja miehet olivat teiden erottua keskenään kirjeenvaihdossa. Näitä kirjeitä on säilynyt

muutamia mm. Konevitsan luostarin arkistossa, jota säilytetään Ortodoksisen kirkkomuseon ja kirkollishallituksen tiloissa Kuopiossa. Kirjeistä henkii syvä ystävyys, joka ilmeni silloin tällöin lähetettyinä muistamisina ja pieninä lahjoinakin. Sotien vaikutus evakkoon joutuneeseen luostariväkeen huolestutti Mannerheimia ja hän edesauttoi munkkeja myös Punaisen Ristin kautta.

Mielenkiintoisena yksityiskohtana kirjeenvaihdosta voinee poimia kirjeen v. 1941 elokuulta, jossa Mannerheim vakuuttaa igumenille, että Karjalan vapautuminen neuvostovallan ikeestä on erityisen tärkeää hänelle ja hän toivoo Konevitsan luostarin veljestön pääsevän lähitulevaisuudessa palaamaan kotisaaresseen jatkamaan esi-isiensä alkamaa menestyksellistä ja Jumalalle otollista työtä kristinuskon hyväksi. Toive toteutui ja jo lokakuun alussa v. 1941 Marsalkka saattoi kirjoittaa: *"Iloitsen yhdessä Teidän kanssanne, että toivomukseni toteutui ja että saarenne on vapautettu bolshevikkien ikeestä"*.

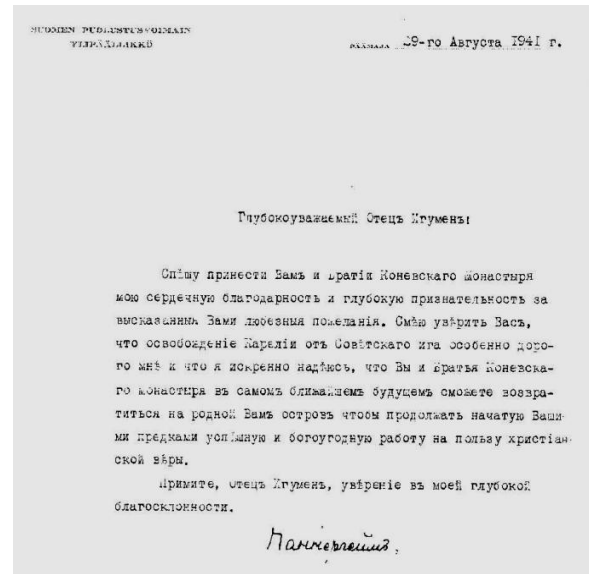
Korkea-arvoinen ystävä sai myös lahjoja luostarista, mm. suuren määrän luostarin hedelmätarhassa kasvaneita omenia, jotka v. 1942 marsalkka lahjoitti edelleen Punaisen Ristin kautta jaettavaksi invalideille ja haavoittuneille. V. 1941 toukokuussa marsalkka Mannerheim muisti ystävänsä merkittävällä tavalla: päiväkäskyssään n:o 182 hän palkitsi igumeni Mavrikijn kansalaisansioista 4. luokan vapaudenristillä. Samalla käskyllä palkittiin muitakin mielenkiintoisia suomalaisia mm. professori **V.A. Koskenniemi** ja yliopiston kansleri **Viktor Suolahti**.

Kunniamerkkikortissa on mainittu perusteluina *"erittäin myötämielisestä suhtautumisesta LMeP:n joukkoihin niin YH:n kuin sodankin aikana asettamalla tähän tarkoitukseen luostarin runsaat mahdollisuudet käytettäväksi"*. Mannerheimin vierailuista luostareissa on useita kirjallisia tietoja sekä valokuvia. Arkkipiispa Paavali kertoo Mannerheimin osallistumisesta jumalanpalvelukseen Konevitsan luostarissa mm. seuraavaa: *"Muistan, että vierasta varten oli kirkkoon tuotu tuoli, mutta Mannerheim, joka oli tottunut osallistumaan ortodoksiin palveluksiin, kieltäytyi tuolista ja seisoi palveluksen ajan"*.

Tämä kommentti ja muutamat muutkin tiedot viittaavat siihen, että marsalkan suhde ortodoksiseen uskontoon oli läheinen ja hän todella tunsi kirkon tavat. On hyvinkin voinut olla mahdollista, että hän Venäjän armeijan palveluksessa ollessaan olisi harkinnut uskontonsa muuttamista käytännöllisistä syistä. Mutta ehkä jo silloin hän aavisteli Suomen tulevaa tilannetta ja kaukoviisaana ja Suomen tilannetta ajatellen sisäpoliittisesti viisaana ei tätä muutosta koskaan toteuttanut. Silti hänen suhteensa uskontoon - niin ortodoksiseen kuin myös luonnollisesti omaan luterilaiseen uskontoonsa - oli lämmin ja harras, minkä hän myös toiminnallaan usein osoitti ympäristölleen.

Hannu Pyykkönen
nettihoukka@gmail.com

Ohessa tekstissä mainittujen kirjeiden suomennokset (käännös Anu Rovamo):

Marsalkka Mannerheimin kirje 29.8.1941
 Korkeasti kunnioitetulle isä Igumenille:

Kiiruhdan ilmaisemaan Teille ja Konevitsan luostarin veljestölle sydämellisen kiitokseni ja syvän iloni lausumistanne ystävällisistä toivotuksista. Rohkenen vakuuttaa Teille, että Karjalan vapautuminen neuvostovallan ikeestä on erityisen tärkeää minulle ja että toivon vilpittömästi, että Te ja Konevitsan luostarin veljestö pääsette aivan lähitulevaisuudessa palaamaan kotisaarellenne jatkamaan esi-isienne alkamaa menestyksellistä ja Jumalalle otollista työtä kristinuskon hyväksi.

Pyydän Teitä, isä Igumeni, ottamaan vastaan syvän myötämielisyyden vakuutuksen.

Mannerheim

Postisähke 16.10.1942 klo 18:00 Nro 887
 Korkeasti kunnioitettu isä Igumeni

Pyydän saada ilmaista vilpittömän kiitokseni Teille ja kaikille Konevitsan luostarin veljille niistä kuudesta laatikollisesta mitä herkullisimpia Konevitsan hedelmätarhan omenoita, jotka minulla oli ilo saada. Luovutin runsaan lahjanne Suomen Punaiselle Ristille jaettavaksi invalideille ja haavoittuneille, joille omenat epäilemättä tuottavat paljon iloa.

Mannerheim

Sortanlahtea ennen sotia. Wernitsa- ja Sortanlahtikirjan kuvitusta.

Sortanlahti – syväsatama, kauppapaikka ja portti Konevitsaan

Kenelläpä Konevitsassa käyneellä lehden lukijalla ei olisi muistikuvia Sortanlahdesta, sen satamasta ja Konevitsaan liikennöivistä laivoista.

Ensikäyntiäni Konevitsassa en unohda koskaan. Oli sysipimeä lokakuun ilta 1991, kun enemmän kuin kellon ympäri kestäneen jännittävän mutta uuvuttavan bussimatkan jälkeen saavuimme syntymäpitäjäni Vpl. Pyhäjärven itälaidalle, Laatokan rannalle. Kun silmät tottuivat pimeään, satamalahdessa erottui kellumassa useita neuvostoarmeijan vanhoja, pelottavan näköisiä laivanrotiskoja ja niiden välissä ei niin häppöinen alus, mihin Heikki Hännisen vetämä ryhmämme nousi Konevitsaan päästäkseen. Olimme toinen Konevitsan luostariin, sen toukokuussa 1991 avaudut-

tua, päässyt ryhmä. Olin käynyt syntymäpitäjässäni kesinä 1981 ja 1991, mutten koskaan Sortanlahdessa,

"Sortanlahti oli ennen sotia Laatokan syväsatama, jonne oli vilkas matkustajalaivaliikenne ja josta rahdattiin tuhansia proomuja puutavaraa. Matkustajia saapui Pietarista ja ulkomailta asti." Näin muisteli Hjördis Lukka lapsuuttaan Viipurin läänin (Vpl.) Pyhäjärven pitäjän Sortanlahdessa. Elämänsä loppuvuodet Lukka asui Hämeenlinnassa, missä muistan hänet tavanneeni 1960-70 -luvulla siellä asuessani. Sortanlahden aikoinaan hyvin vilkkaasta kylähdyskunnasta saatikka matkustajalaivaliikenteestä ei 1990-luvulla Konevitsan avautuessa ollut häivääkään havaittavissa. Kun 1930-luvulla tiheään asuttuun Sortanlahteen valmistui

asemakaava ja siitä mm. vilkkaan sata-mansa ansiosta suunniteltiin muodostettavaksi kauppala, niin 1990-luvulla paikalla oli vain joitakin, lähinnä neuvostoarmeijan väen asumuksia ja kauppa yhdessä pienessä, sinisessä puutalossa. Kaupan valikoimaan kuului mm. kaviaari ja "puhtaasta Laatokan vedestä valmistettu" vodka, joita kumpaakin tuli harvinaisuutensa vuoksi ostetuksi myöhemmillä 1990-luvun alkuvuosien Konevitsan käynneillä.

Haluat ehkä tutustua Vpl. Pyhäjärven pitäjään kuuluneen Konevitsan lisäksi lähemmin Sortanlahteen? Siitä, millainen paikka ja millaista elämä oli Sortanlahdessa ja samaan kyläkuntaan kuuluneessa, Sortanlahden eteläpuoleisessa Wernitsassa, on tänä vuonna syyskuussa ilmestynyt ansiokas kirja "Wernitsan viljelyksiltä Sortanlahden kauppapaikkaan". Pitkään työn alla ollut kirjahanke käynnistyi Ikaalisten Karjalaseuran piirissä, koska pyhäjärveläiset evakot kyseisiltä kyläalueilta asutettiin Ikaalisiin. Tietoja kerättiin vielä elossa olleita pyhäjärveläisiä haastatteleamalla sekä vanhoista sanomalehdistä ja kirjallisuudesta. Kirjan runsas valokuva- ja kartta-aineisto lisää toden tuntua kuvauksiin.

Runsaan ja monipuolisen asiatiedon asemasta poimin osan Hjördis Lukan elävästä kuvauksesta: "Sortanlahti oli oikeastaan niemi. Niemen kärjessä talo, majakanvartija ja Risu, seuraavana oli tullinvartija Pärnänen, joka asui viskaali Grönbergin kanssa samassa talossa. Sitten oli pieni kaksihuoneinen mökki, Meskasen talo ja Kukon talo. Toisella puolella oli Konevitsan luostarin talo, joka oli lankkuaidalla ympäröity. Portilla oli kello. Kun sitä soitti, tuli munkki avaamaan portin ja kysymään asiaa. Samainen talo oli vuonna 1917 vankileirinä".

Välit luterilaisten pyhäjärveläisten ja ortodoksisen Konevitsan luostarin väen kesken olivat varsin hyvät ja lämpimät. Erityisesti pääsiäisyön vietto Konevitsan luostarissa kuului monien sortanlahtelaisten ja wernitsalaisten unohtumattomiin elämyksiin, joista kerrotaan kirjaan koo-

tuissa muisteluksissa. Talvella 1992 Haastattelin itse samoilla piholla Kahvenitsan kylässä perheeni kanssa ennen sotia asunutta iäkstä pikkuserkkuani Aatam Mattia (Matti Matinpoika Pärssinen) pyhäjärveläisten yhteyksistä Konevitsan luostariin. Sieltä haettiin mm. hyviä tiiliä uunin muuraukseen ja omenapuun taimia. Aatam Mattikin koretti sitä, miten hyvin pyhäjärveläiset ja luostarissa asuneet tulivat toimeen keskenään.

Poimin vielä kirjan annista esiin Sortanlahdessa asuneet kaksi merkittävää taidemaalaria: Nikolai Tscherbakoffin (1886-1960) ja Toivo Vattusen (1899-1976).

Novgorodilaisen kauppiasperheen pojaksi syntynyt Tscherbakoff (myöhemmin Tervakorpi) opiskeli mm. Pietarin keisarillisessa taideakatemiassa ja oli Ilja Repinin oppilaina. Vallankumouksen puhjettua 1917 Tscherbakoff pakeni Konevitsan luostariin. Siellä hän osallistui ikonien ja seinämaalauksen restaurointiin. Siirryttyään Sortanlahden luostarin talohoitajaksi hän tutustui opettajatar Lydia Kaukiseen, joka toimi myymälänhoitajana Sortanlahden Osuuskaupassa. He avioituivat 1921. Nikolai Tscherbakoffin taiteilijaura pääsi vauhtiin 1920-1930 -luvulla. Laatokka rantoineen oli hänelle tyypillisten merimaalausten aihe. Sotien jälkeen Nikolai Tervakorpi asui kuolemaansa saakka Hyvinkäällä.

Sortanlahden kyläkuntaan kuuluneessa Haapalan kylässä perheensä kuopuksena syntynyt Toivo Vattunen opiskeli mm. Viipurin Taiteenystävien piirustuskoulussa ja Ateneumissa. Vattusella oli aikaa maalauksille vain kotitilan hoitamisen ohessa ja hän kuvasikin teoksissaan usein maanviljelijää työympäristössään. Toivo Vattusen kotipaikaksi tuli sotien jälkeen Humpmila.

Wernitsan viljelyksiltä Sortanlahden kauppapaikkaan -kirjan voi tilata kirjan toimittajalta: Lea Jokinen puh. 040-734 2865 tai lea.jokinen@ippnet.fi

Kaarina Pärssinen

Riitta Vainikka

"KULTAISELLA RENKAALLA" 19.-28.9.2016

Syksyinen ruska oli parhaimmillaan, kun Ortodoksinen Veljestö ry:n puheenjohtaja, arkkimandriitta **Sergei** ja sihteeri **Helena Pavinskij** johdattelivat parikymmentä innokasta osanottajaa Helsingistä 19.9. Tolsstoi -junalla Moskovaan ja sieltä pyhiinvaellukselle kuuluisalle, historialliselle "Kultaiselle Renkaalle". Edessä kahdeksan tiivistä ja pitkää päivää, mihin joukkomme oli hyvin orientoitunut saatuaan jo hyvissä ajoin perusteellisen ohjelman ja aikataulun matkalle. Aikataulu piti hyvin, ruokailut olivat ajallaan ja toimivat hyvin, hotellit hyvät, joitakin joustoja ohjelmaan oli tehtävä, mutta ne tehtiin yksimielisesti.

Moskova - Sergiev Posad - Pereslavl-Zalesski - Suur-Rostov - Jaroslavl - Kostroma - Ivanovo - Suzdal - Bogoroditskoye - Vladimir - Moskova. Päivät aikaisesta aamusta myöhäiseen iltaan täynnä ohjelmaa. Monta kaupunkia. Museoita, luostareita, kirkkoja, pyhäinjäännöksiä, ikoneja, historiaa – monet kohteet Unescon maailmanperinnekohteita. Ja niitä kirkkoja ja luostareita oli niin lähekkäin ja vierekkäin, että meidän Konevitsamme on niihin nähden hyvin yksinäinen luostari.

Moskovassa kaupunkikierron jälkeen osallistuimme Jumalanäidin syntymän juhlan aaton (vanha kalenteri 20.9) vigiliaan Novodevitsin luostarissa. Ennen vigiliaa saimme opastetun kierroksen luostarissa. Arkkimandriitta Sergei, arkkimandriitta **Herman**, pappismunkki **Mikael**, diakoni

Erkki Lumisalmi sekä Helena Pavinskij vierailivat Krutitsan ja Kolomnan metropoliitta **Juvenalin** luona ja papisto toimitti metropoliitan kanssa vigilian. Ennen kierrosta ja vigiliaa ehdimme kävellä luostarin hautausmaalla, jonne on haudattu venäläisiä kuuluisuuksia. Uskon, että monelle jäi mieleen ainakin Boris Jeltsinin mahtava hautakivi.

Seuraavan päivän reittimme johti Sergiev Posadiin, Pereslavl-Zalesskiin, Suur-Rostoviin sekä päivän päätteeksi Jaroslaviin yöpymään. Sergiev Posadissa Pyhän Kolminaisuuden ja pyhän Sergein lavra on Venäjän hengellinen keskus ja Venäjän ortodoksisuuden sydän. Sergei Radoneshilainen perusti luostarin 1300-luvulla. Siellä ovat Sergei Radoneshilaisen pyhäinjäännökset, Boris Godunovin hauta, kryptaan haudattu mm. patriarkat Aleksei I ja Pimen. Pereslavl-Zalesski on Aleksanteri Nevskin syntymä- ja kasvupaikka. Kaupungin perusti Juri Dolgoruki vuonna 1152 (Moskovan vuonna 1156). Suur-Rostov puolestaan on Venäjän vanhin kaupunki – lähes kolme vuosisataa Moskovaa vanhempi. Jaroslaviin saapuessamme oli jo pimeää – juuri ehdimme ruokailun hoitaa ennen palvelujen sulkeutumista.

Aamulla aloitimme tutustumisen Jaroslaviin paikallisen oppaan johdolla. Näimme mm. Johannes Kastajan kirkon Toltshkovossa – kirkon, mikä on kuvattu Venäjän tuhannen ruplan setelin kääntöpuolelle. Jaroslavin

päivän kruunasi käynti Tolgan naisluostarissa. Luostari on toiminnassa oleva, perustettu vuonna 1314 paikalle, missä Jumalanäiti ilmestyi Rostovin piispa Prokrokselle, suljettu vuonna 1926, palautettu Venäjän kirkolle 1987 ja on nykyään yli sadan nunnan koti. Matka jatkui täältä Kostromaan, missä tutustuimme kaupunkiin ja sen kirkkoihin ja luostareihin illan hämärtyessä.

Oltiin jo perjantaissa (lähdetty maanantaina Helsingistä). Ivanovo ohjelmassa, mutta päätimme jättää sen väliin saadaksemme aikaa seuraaviin kohteisiin. Pienen vilahduksen näimme kuitenkin, kun ajoimme tämän tekstiiliteollisuudestaan tunnetun kaupungin läpi. Näin tulimme Suzdaliin, missä arkkimandriitta Sergeikin liittyi taas seuraamme. Olimme jättäneet hänet Moskovassa ensimmäisen illan päätteeksi. Hän jäi sinne osallistuakseen kutsuttuna seminaariin, mikä oli järjestetty Venäjän kirkko 1000 vuotta Athoksella -teemalla. Matkamme hengellisenä johtajana toimi sillä välin Ortodoksinen Veljestö ry:n varapuheenjohtaja, pappismunkki Mikael.

Nyt olimme taas koko joukko koossa ja rikas ohjelma Vladimirin alueella Suzdal-Bogoljubovo-Vladimir -seudulla edessä. Useimpiin kohteisiin ajoimme bussilla portille asti, mutta Pyhä Bogoljubovon naisluostarin ja Bogoljubovon (ruhtinas Andrein) linnaan tutustumisen jälkeen Nerlin Pokrovan kirkkoon kuljimme jalan kauniin peltoaukeaman reunassa kulkevaa polkua pitkin puolisentoista kilometriä. Tätä pientä kirkkoa pidetään yhtenä Venäjän kauneimpana, harmonisimpana arkkitehtuuriltaan sekä sijainniltaan.

Kuuntelimme kirkonkellojen soitantaa Kristuksen kirkastumisen katedraalin pihalla. Uспенien Ruhtinattaren naisluostarissa kumarsimme Aleksanteri Nevskin ensimmäisen sekä toisen vaimon pyhäinjäännöksiä (jostain syystä tutut nimet, joista ennenkin on kuullut, jäivät paremmin mieleen – onhan Aleksanteri Nevskin pyhäinjäännökset kumarrettavina Aleksanteri Nevskin lavrassa Pietarissa).

Lauantaina illansuussa meillä oli ohjelmassa Vladimirin ja Suzdalin metropoliitta **Jevlogin** tapaaminen ennen vigiliaa Uспенien katedraalissa Vladimirissa. Vigiliassa toimitti myös meidän papisto yhdessä hiippakunnassa vierailemassa olleen piispa Jevlogin, Bulgarian kirkon Rilän luostarin johtajan kanssa.

Sunnuntaina osallistuimme liturgiaan Jumalanäidin syntymän miesluostarissa, missä taas papistomme toimitti yhdessä metropoliitta Jevlogin ja piispa Jevlogin kanssa. Luostarin traditioiden mukaan osallistuimme liturgian jälkeiseen ristisaattoon luostarin ympäri. Olimme myös kutsutut ruokailemaan veljestön trapesaan.

Maanantaiaamu ja Moskova. Ensin Donin luostari, sitten Danilovin luostari, minkä jälleenrakentamista Vladimirissa tapaamme metropoliitta Jevlogij oli määrätty hoitamaan 1980 -luvulla. Tästä jälleenrakentamisesta hän kertoo kirjassaan ”Tämä oli Jumalan ihme” (Eto bylo tshudo Bozhie). Luostarin kirkonkellotkin (17 kpl) olivat olleet 80 vuotta maanpaossa USA:ssa Harvardin yliopistossa, mistä ne palautettiin vuonna 2008. Harvard sai tarkat kopiot kelloista.

Kun aikaa oli vielä ennen siirtymistä tutustumaan Kremlin alueeseen, vierailimme Stretenien luostarissa, missä pappismunkki **Siluan** ystävällisesti esitteli meille kirkon, seminaarin ja kirjaston. Pappismunkki osasi jonkun verran suomeakin. Hän on tehnyt väitöskirjan aiheesta ”Suomen ortodoksisen kirkon juridinen status ja kanonisen ja ruokouksellisen yhteyden palauttaminen Venäjän ortodoksisen kirkon kanssa”.

Kremlin jälkeen oli ohjelmassa tämän päivän tai peräti koko pyhiinvaellusmatkan kohokohta, kun tapasimme Moskovan ja koko Venäjän patriarkka **Kirillin** hänen edustustiloissaan Kristus Vapahtajan kirkon alakerrassa. Tapaamisesta on video osoitteessa patriarchia.ru/db/text/4625640.html.

Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirill otti vastaan suomalaiset pyhiinvaeltajat Kristus Vapahtajan kirkossa Moskovassa. Kuva Moskovan patriarkaatin tiedotusosasto.

Oli Ristin ylentämisen juhlan aatto ja papistomme toimitti yhdessä muun papiston ja patriarkka Kirillin kanssa vigilian siellä upeassa Kristus Vapahtajan kirkossa heti tapaamisen jälkeen. Mistä se kuoron ääni tuli? Kaikui joka puolella kirkossa eikä loppunut ollenkaan. Soi ja soi. Ristin ylentämisen aattovigiliasta on video osoitteessa patriarchia.ru/db/text/4625648.html.

Tiistai 27.9., Ristin ylentämisen juhlapäivä vanhan kalenterin mukaan. Juhlaliturgiaan osallistuimme Johannes Kastajan kirkossa Presnalla. Papistomme oli mukana toimittamassa patriarkaatin ulkomailla olevia seurakuntia ja laitoksia johtavan Bogorodskin piispa Antonin kanssa.

Iltapäivä vierähtikin sitten Tretjakovin gallerian taiteen parissa. Ikoniosastolla näimme myös kuuluisan Rublevin Pyhän Kolminaisuuden, mistä oli kopio jo matkamme alussa Pyhän Kolminaisuuden ja Pyhän Sergein lavrassa Sergiev Posadissa. Myös mm. Vladimirissa Uspenien kirkon seinämaalauksissa oli palanen Rublevin työtä.

Illalla lähti juna Helsinkiin. Punainen tori jäi näkemättä. Pää sekaisin kaikesta historiasta ja aikakausista 900-luvulta tähän aikaan. Jumalanäidin ilmestymisiä, luostareiden ja kirkkojen rakentamista, pyhäinjäännösten löytymisiä, kirkkojen ja luostareitten sulkemista, tuhoamista, jälleen avaamista, jälleenrakentamista, museointia. Jumalan ihmettä tämä kaikki. Sitä meille esitteli Ortodoksinen Veljestö ry.

Matka on vaatinut paljon järjestelyjä, kiitos sihteerille Helenalle ja puheenjohtajalle isä Sergeille. Kaikki nämä pitkät päivät vielä tulkasi Helena.

Matkastamme on kirjoitettu kattavammin Ortodoksinen Veljestö ry:n vuosikirjassa, Hehkuva Hiillos, joka postitetaan ilmestyttyään ry:n jäsenille. Muut voivat halutesaan tilata sitä ry:n sihteeriltä Helena Pavinskijilta [helena.pavinskij\(at\)kotikone.fi](mailto:helena.pavinskij(at)kotikone.fi) hintaan 12 €.

"Kultaisesta Renkaasta" on olemassa kirjoja. Myös googlettamalla löytyy tietoa.

KONEVITSA RY:N SÄÄNNÖT

1 § NIMI JA KOTIPAikka

Yhdistyksen nimi on KONEVITSA r.y. ja kotipaikka Helsinki.

2 § TARKOITUS JA TOIMINTAMUODOT

Yhdistyksen tarkoitus on aatteellisesti ja taloudellisesti tukea Konevitsan luostarin aineellista ja henkistä elämää sekä tulevaa kehitystä. Toiminta tapahtuu luostarin kanssa yhteistyössä, Karjalan ja koko Suomen arkkipiispan ja Pietarin ja Laatokan metropoliitan siunauksella.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää jäsenilleen luostariin pyhiinvaellus- ja y.m. matkoja sekä kehittää tähän liittyvää palvelutoimintaa saarella. Lisäksi yhdistys yhdessä luostarin kanssa järjestää jäsenilleen kursseja, vapaaehtoisuuteen perustuvia tutkimus- ja työleirejä sekä on mukana kehittämässä luostariin peruselinkeinotoimintaa ym. tuotantoa saarella.

Toimintansa tukemiseksi yhdistys voi ottaa vastaan avustuksia, lahjoituksia, testamentteja, toimeenpanna rahankeräyksiä, myyjäisiä ja arpajaisia, hankittuaan asianomaisen luvan, sekä harjoittaa tiedotus- ja julkaisutoimintaa luostaritradiiton ja pyhiinvaellustietouden edistämiseksi myös yhteistyössä vastaavien muiden järjestöjen kanssa.

Yhdistyksellä voi olla toimintaansa varten tarpeellista kiinteätä omaisuutta.

3 § JÄSENET

Yhdistyksen jäseniksi voivat liittyä yksityishenkilöt ja oikeuskelpoiset yhteisöt ja yhdistykset. Yhdistyksen jäsenistä yksi kolmasosa (1/3) saa olla ulkomaalaisia. Yhdistyksen jäsenet hyväksyy hallitus. Hallitus voi erottaa yhdistyslain 14 §:n perusteella jäsenen yhdistyksestä. Vastaavasti voi myös jäsen erota yhdistyksestä.

Kunniajäsenikseen yhdistys voi vuosikokouksessa tehdyllä päätöksellä kutsua toimintaansa ansiokkaasti edistäneitä henkilöitä. Kunniajäsenehdokkaan tai -ehdokkaat vuosikokoukselle esittää hallitus.

Jäsenten tulee suorittaa yhdistykselle vuotuisen jäsenmaksu, jonka suuruus määrätään vuosikokouksessa.

Yhdistyksen kokouksissa on kaikilla jäsenmaksunsa kokoukseen mennessä suorittaneilla jäsenillä yhtäläinen äänioikeus.

Yhdistyksellä voi olla paikallisia alaosastoja.

4 § HALLITUS

Yhdistyksen hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja kuusi (6) jäsentä. Hallituksen jäsenten toimikausi on kaksi (2) vuotta niin, että kolme (3) jäsentä on vuosittain erovuorossa.

Hallitukseen kuuluu varsinaisten jäsenten lisäksi Konevitsan luostarin varajohtaja itseoikeutettuna. Varajohtajalla on hallituksen kokouksissa puheoikeus.

Hallitus valitsee keskuudestaan vuodeksi kerrallaan varapuheenjohtajan. Samoin hallitus valitsee vuodeksi kerrallaan sihteerin ja taloudenhoitajan sekä muut tarpeelliset toimihenkilöt, jotka voivat olla hallituksen ulkopuolelta. Hallitus voi myös asettaa juoksevia asioita hoitamaan keskuudestaan työvaliokunnan.

Hallituksen kutsuu koolle joko puheenjohtaja tai tarvittaessa varapuheenjohtaja kirjallisesti vähintään neljätoista (14) vuorokautta ennen kokousta.

Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja kolme (3) jäsentä on paikalla.

Äänten mennessä tasan, ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi henkilövaaleissa arpa.

5 § NIMENKIRJOITUS

Yhdistyksen nimen kirjoittaa puheenjohtaja yksin tai varapuheenjohtaja sihteerin kanssa.

6 § TILIT

Yhdistyksen tilikausi on kalenterivuosi. Yhdistyksen tilinpäätös ja toimintakertomus on jätettävä tilintarkastajille viimeistään neljätoista (14) päivää ennen vuosi-kokousta.

7 § YHDISTYKSEN KOKOUKSET

Yhdistyksen vuosikokous pidetään vuosittain hallituksen määräämänä päivänä ennen maaliskuun loppua.

Yhdistyksen kokoukset kutsuu koolle hallitus. Kokouskutsu on toimitettava viimeistään neljätoista (14) päivää ennen kokousta joko lähettämällä kutsu kirjallisena kullekin jäsenelle tai ilmoituksella hallituksen määräämissä lehdistä.

Ylimääräinen kokous pidetään, kun hallitus katsoo sen tarpeelliseksi tai vähintään kymmenes (1/10) osa yhdistyksen jäsenistä sitä hallitukselta kirjallisesti pyytää ilmoitetun asian käsittelyä varten. 1

Kokous on pidettävä kuudenkymmenen (60) päivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

Päätökset yhdistyksen kokouksissa tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä.

8 § VUOSIKOKOUS

Vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat.

- 1) kokouksen avaus
- 2) kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 3) valitaan kokouksella puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjantarkistajaa
- 4) hyväksytään esityslista
- 5) esitellään yhdistyksen kuluneen vuoden toimintakertomus
- 6) esitellään yhdistyksen kuluneen vuoden tilikertomus ja tilinpäätös
- 7) kuullaan tilintarkastajien lausunto

- 8) vahvistetaan tilinpäätös
- 9) päätetään vastuuvapaudesta
- 10) hyväksytään kuluvan vuoden toimintasuunnitelma
- 11) päätetään jäsenmaksun suuruudesta
- 12) hyväksytään kuluvan vuoden talousarvio
- 13) päätetään kunniajäsenistä
- 14) valitaan yhdistyksen puheenjohtaja, joka toimii hallituksen puheenjohtajana
- 15) valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten kolmen (3) tilalle
- 16) valitaan yksi (1) tilintarkastaja ja hänelle varamies
- 17) käsitellään muut hallituksen tai jäsenien esittämät asiat
- 18) kokouksen päätös

Jäsenien kokouksissa esittämät asiat voidaan ottaa niissä käsiteltäviksi, ei kuitenkaan päätettäväksi. Jos jäsen haluaa jonkin asian yhdistyksen kokoukseen päätettäväksi, tekköön kirjallisen esityksen hallitukselle niin hyvissä ajoin ennen kokousta, että hallitus ehtii määrittellä kantansa siihen.

9 § SÄÄNTÖJEN MUUTTAMINEN

Sääntöjen muuttamiseen tarvitaan kolme neljäsosa (3/4) äänten enemmistö.

10 § YHDISTYKSEN PURKAMINEN

Yhdistyksen purkamiseen tarvitaan kolme neljäsosa (3/4) äänten enemmistö.

Jos yhdistys purkautuu, on sen varat käytettävä yhdistyksen tarkoitusta tai sitä lähinnä palvelevan toiminnan hyväksi purkautumisesta päättäneen kokouksen päätöksen mukaan.

KONEVITSA RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

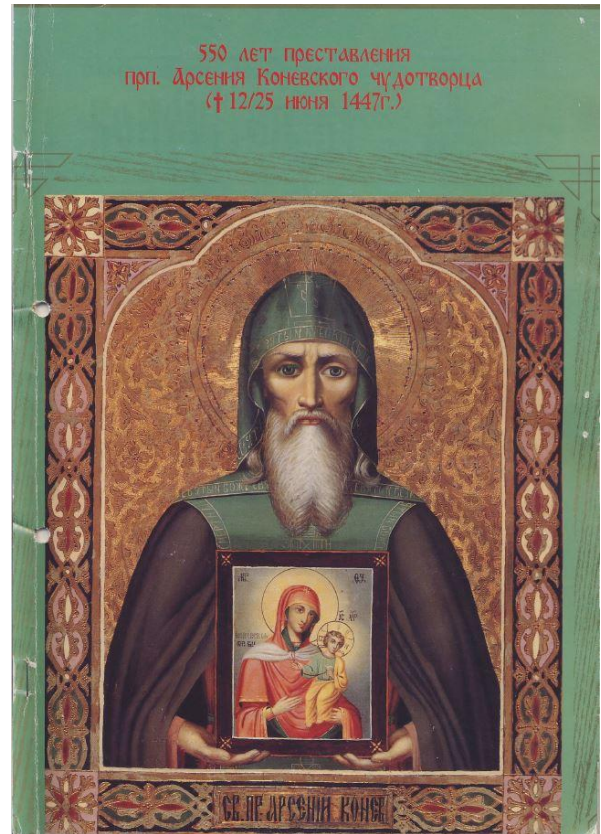
lauantaina 4.2.2017 klo 12.30
(huom. aika!)

Helsingin ortodoksisen seurakunnan seurakuntasalissa, os. Unioninkatu 39 (sisäpiha). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Vuosikokouksen jälkeen klo 14 alkaa Konevitsa ry:n 25-vuotisjuhla.

KONEVITSA RY MUKANA JOULUMYYJÄISISSÄ HELSINGISSÄ 11.12.

Perinteiset joulumyyjäiset pidetään sunnuntaina 11.12. klo 12-16 Helsingin ortodoksisella seurakuntasalilla (Unioninkatu 39, sisäpiha). Tervetuloa vaikkapa ostamaan yhdistyksemme joulukalentereita joululahjoiksi!

Jäsentiedote 1997/2.

LÖYTYISIVÄTKÖ SINULTA NÄMÄ TIEDOTTEET?

Etsin puuttuvia ja kadonneita Konevitsan ry:n jäsenlehtiä. Otan kiitollisena vastaan seuraavat kadonneet numerot:

Puuttuvat irralliset numerot:

1994 /1, 1995/2, 1997/2 ja 4.

Kaikki numerot vuosilta 2004-2006.

Näin saan sidotuksi kaikki jäsenlehdet ja saan ne säilymään.

Löytyneistä lehdistä voi laittaa tiedon sähköpostilla timon.tieto@welho.com, jonka kautta sovitaan toimitustapa.

Lämpimästi avusta kiittäen

Timo Lehtonen
Alidiakoni

**KONEVITSA RY:N
25-VUOTISJUHLAN
OHJELMA
4.2.2017 klo 14**

**Helsingin ortodoksisen seurakun-
nan seurakuntasali, Unioninkatu 39**

Kiitosrukoushetki

Rovasti Timo Tynkkynen

Tervetulosanat

Puheenjohtaja Heikki Jääskeläinen

Musiikkia

*Helsingin ortodoksisen seurakunnan
kvartetti pastori, kanttori **Petri Hako-
sen** johdolla*

Juhlapuhe

*"Luostareiden merkitys tämän päivän
ihmiselle"*

K.S. Kronstadtin piispa Nazarij

Kuvakooste:

Konevitsan luostari ennen ja nyt

Pianonsoittoa

Anastasia Injushina

Huomionosoitukset

Musiikkia

venäläiset vieraat

Tervehdykset

Päätössanat

Helena Pavinskij

Ehtooveisu ja esipaimenen siunaus

Kahvi- ja teetarjoilu

KONEVITSA ry

PERUSTAMISKOKOUS

Paikka: Uuden Valamon luostarin trapesa, Heinävesi
Aika: sunn. 8.12.1991 klo 16.00 alkaen

1. Todettiin läsnäolleet:

Arkkipiispa Johannes, Kuopio
Arkkimandiitta Nazari, Konevitsan luostari
Arkkitehti Nikita Veselov, -"- -"-
Pappismunkki Arseni, Uusi-Valamo
Rovasti Erkki Piironen, Joensuu
Pastori Stefan Holm, Taipaleen srk
Diakoni Petri Piironen, Joensuu
Aku Mutanen, Polvijärvi
Risto Purola, Liperi
Heikki Hänninen, Helsinki (pj./siht.)

KONEVITSA RY:N VUOSIKOKOUKSEEN 16.1.1992 OSALLISTUNEET:

Arkkimandiitta Nasari	Konevitsan luostari
Pappismunkki Arseni	Valamon luostari
Kirkkoherra M. Petsalo	Lappeenranta
Pastori T. Tynkkynen	Imatra
Eeva Haverila	Savonlinna
Tuula Hirvonen	Kuopio
Ulla Kaasalainen	Luumäki
Orvokki Vanhanen	Lappeenranta
Maija-Leena Vaalisto	-"-
Olli Juntunen	Joensuu
Markus Parkkonen	Savonlinna
Esa Parvatti	Porvoo
Jyrki Vikla	Rautalampi
Hannele Salomaa	Lappeenranta
Kaisu Lahikainen	-"-
Matti Saarela	Imatra
Anne Niemi	Lappeenranta
Olavi Väliäho	Anjalankoski
Kaija Lipo	Lappeenranta
Jorma Liesma	Imatra
Laura Petsalo	Lappeenranta
Mervi Kuikka	Taipalsaari
Heikki Hänninen	Helsinki
Adriana Hietamies	Lappeenranta
Larry Robinson	-"-

Tervetuloa!

He osallistuivat Konevitsa ry:n perus-
tamiskokoukseen Heinävedellä
8.12.1991 ja ensimmäiseen vuosikoko-
ukseen Lappeenrannassa 16.1.1992.

Sinä olet tervetullut lauantaina
4.2.2017 Konevitsa ry:n juhluvuosiko-
koukseen klo 12.30 ja 25-vuotisjuhlaan
klo 14.

Tervetuloa myös Uspenskin katedraaliin
vigiliaan lauantaina 4.2. klo 18 ja litur-
giaan sunnuntaina 5.2. klo 10.

Konevitsa ry:n hallitus

2 lk

Lähtettäjä

Konevitsa ry
Soittajantie 3 L 85
FIN-00420 Helsinki

AIKA HANKKIA VUODEN
2017 SEINÄKALENTERI

Vuoden 2017 seinäkalenteri on pysty, A4-kokoinen ja kierresidottu. Jokaiselle kuukaudelle on oma Konevitsaan liittyvä kuvansa. Kalenteriin on merkitty myös luostarin juhlapäivät.

Kalenterin kansikuvana on **Ulla Vaajakallion** maalaama Konevitsan Jumalanäidin elämäkertakuvani, jonka on kuvannut **Pertti Vaajakallio**.

Muita kuvaajia ovat **Heikki Jääskeläinen, Marja Söderlund, Erja Wessman** ja **Anna Voskresenskaja**. Kalenterin kokosi jälleen **Asta Rosenström-Fortelius**.

Kalenterin hinta on 15 euroa + postikulut. Tuotto lahjoitetaan Konevitsan luostarille.

Kalenteria voi tilata Asta Rosenström-Forteliukselta puhelimitse 044 313 3740 tai sähköpostilla asta.rosenstrom@gmail.com.